

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Institutio Vitæ Ad Exemplar Passionis Domini Et Salvatoris Nostri

Sgambata, Scipio

Dillingæ, 1686

Cap. XI. Conservanda esse verba hæc in Domini monumento, in quo &
animam nostram Domino consepeliri oportet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53753](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53753)

ter arenas abjecit vilia elementa, quæ sunt scabellum pedum ejus; viles cæli, qui sicut vestimentum veterascent; Mors Justorum sola pretiosa est. Quo non pretio bene emitur id, quod Deo ipsi constat esse pretiosum? Planè pretiosum, quod non contemptibilib⁹ auro & argento emit; sed pretioso Sanguine Filij sui, qui in hoc natus est, in hoc venit, in hoc mortuus est, ut nos in eo renati, ejus exemplò & gratiâ viveremus, ejus sacra & beata morte moreremur.

CAPUT XI.

Conservanda esse verba hæc in Domini monumento, in quo & animam nostram Domino conssepeliri oportet.

Matth. 27.v.57 **C**ùm autem serò factum esset, venit quidam homo dives ab Arimathæa nomine Joseph, qui & ipse discipulus erat Jesu, hic accessit ad Pilatum, & petijt corpus Jesu, tunc Pilatus jussit reddi corpus, & accepto corpore Joseph involvit illud in sindone

findone munda, & posuit illud in petra,
& advoluit saxum magnum ad ostium
monumenti, & abiit: Erat autem ibi Ma-
ria Magdalene, & altera Maria sedentes
contra sepulchrum. Contemplati sumus
 hoc vitæ exemplar, quod nobis Domini
 Passio exhibet: quid superest, nisi ut
 quàm diligentissimè ea, quæ nobis confi-
 derata & constituta sunt, conservemus?
 Insidiantur enim Judæi, ut Christum no-
 bis rapiant: quo pacto igitur id nobis
 præstandum sit, Evangelicæ narrationis
 allegoria non difficilè docebit. Nam vir
 hic dives, & ut alius Evangelista dicit, no-
 bilis decurio nomine Joseph, quid aliud
 significat, quàm strenuum ac diligentem
 vitæ suæ instituendæ studiosum? qui à for-
 titudine vir, à generositate miles, à decem
 mandatorum observatione decurio, à mul-
 tarum virtutum opibus dives, ab aug-
 mento quotidiano Joseph, quod augmen-
 tum indicat, nuncupatur. Hic vir audacter
 ad Pilatum introivit, ac petijt sibi dari
 corpus Jesu: nam simul atque cognove-
 rimus, ita nobis vitam esse instituendam,
 si quid est agendum, si cujus obtinenda ve-
 nia,

nia,

nia vel facultas, audacter ad eundem est.
 Nullibi tutior est audacia, quam ubi nihil
 aliud, quam Christus petitur. Deinde
 mercatus est mundam sindonem: hac in-
 terpretari possumus memoriam ab omni
 mundana specie ac sorde puram, quam,
 quia non habemus, mercari oportet multo
 labore, multis precibus, eluere lacrimis,
 excutere flagellis, denique omnia agere,
 ut sindonem habeamus Christo involuen-
 do dignam. Eiusmodi sindoni si involve-
 rimus Dominum, id nobis accidet, quod
 tum evenit, ut imprimatur effigies ipsius
 & exemplar illud sacrum, quod contem-
 plati sumus, memoriae nostrae velut sindoni
 mundissimae, & nunquam ab ea posthac
 possit aboleri. Verum id non facile fiet,
 nisi Nicodemus accesserit, ferens mixturam
 Myrrhae & Aloës quasi libras centum,
 nisi pietatis affectionis ac devotionis & præ-
 teritæ vitæ memoris doloris unguentis &
 aromatibus corpus Jesu delibutum fuerit;
 tum enim facilius sindoni ejus imago im-
 primetur. Nisi res ametur, nisi ad eam in-
 timè afficiamur, non facile hæret memo-
 riæ: sit ergo in nobis erga Domini passio-
 nem

nem hæc cordis affectio, quasi libræ centum, hoc est, non modica, sed iusta atque perfecta, quæ partim sit myrrha compassionis, partim aloë contritionis, ut sic memoriæ nostræ adhærescat, & in ea perenne vestigiū relinquat. Ubi hoc fecerimus, quærendum est monumentum novum, excisum in petrâ; nova aliqua, constans, firma, solida vitæ consuetudo ineunda, quæ valeat ad hoc Dominicæ Passionis exemplar perpetuò servandum: sua cuique sunt nota, quid sit, quò magis julari possit ad vitæ rectè institutæ conservationem, nemo seipso meliùs scit; id ubi compererit, ne parcat labori, ne sinat se rei difficultate superari. Neque enim in monumento effosso in arena aut humo Dominus collocatus est, neque exciso in facili aliquo & miti saxo, sed petrâ, quod significat durissimum saxum. Vi, labore, repetitis ictibus opus erit. Et ne hoc quidem satis est. Advolvat saxum magnum ad ostium monumenti. Quid hoc sibi vult? faciat, statuâtque aliquid, quò totam hanc rem confirmet. Maria Magdalene, cùm statuisset vitam ex Christi Domini præce-

ptis agere, eum sequi, ei se totam addicere, ad totam hanc rem concludendam, tempus elegit, quô Dominus apud Phariseum discumberet, illuc venit, ad pedes Domini se provolvit, flevit, vnxit, tersit, professa est veteris vitæ pœnitentiam, & novæ propositum: ea publica professione saxum magnum advolvit ad ostium monumenti. Saulus, postquam dejectus Domini voce didicit, quid ei agendum esset, ingressus Synagogas invalescebat, & confundebat Judæos, testificans Jesum esse Christum. Hoc ergo est saxum magnum advolvere ad ostium monumenti, cùm quis aliquid agit, quô difficilior ei reddatur suscepti propositi vel commutatio, vel oblivio. Sed & Maria Magdalena, & altera Maria non desint, quæ sedentes contra sepulchrum custodiant, visitentque sacrum Domini corpus. Petrus quoque, & Joannes identidem eò veniant. Quid hoc aliud sibi vult, quàm non omnino soli nostræ industriæ esse fidendum? Postquam omnia disposuerimus, quibus in suscepto vitæ instituto nos contineri posse credamus, externa quoque adhibeamus auxilia. Ea verò sunt primùm Patrocinia Sanctorû, Sanctissimæ Dei Matris

tris imprimis, cui totam hanc vitæ nostræ
 institutionem commendare debemus, ut
 eam tueri, & conservare dignetur: deinde
 Angelus noster Custos, ut & ipse ad-
 sit huic sepulchro, quemadmodum Domi-
 ni tumulo Angeli adstiterunt: postea ce-
 terorum Sanctorum, ut quisque peculiare
 habet patronos. Secundum hæc autem sunt
 Patrum & Fratrum spiritualium quæren-
 da præsidia, ut & Patres, quorum consilio
 vita nostra dirigatur, habeamus, & fratres,
 quibuscum jucundè ac suaviter jugum
 Domini trahamus, nobis similitudine mo-
 rum ac studiorum, & vitæ consilijs & cari-
 tate conjunctos, quorum & proficiamus
 exemplò, & subinde opportunis admoni-
 tionibus corrigamur. Proderit & illud no-
 bis, si qui adversarij Judæos imitati custo-
 des adhibeant, & obsignent lapidem. Hoc
 est, si qui sint, qui observent gressus nostros,
 & an ita vivamus, sicut nos vivere velle su-
 mus professi, intentis oculis & vigili ob-
 tutu speculentur. Verum nihil ita prode-
 rit, nihil ita in universum huic Vitæ Insti-
 tutioni necessarium est, quàm si animas
 nostras Christo consepeliamus, quod ba-
 ptismò significari, ait Paulus Apostolus.

Quod igitur in baptismo factum oportuit, ut cōsepulti Christo non aliter viveremus, quàm si eodem tumulo clausi essemus, id saltem post vitæ tam longa exacta spatia, post beneficia tot accepta faciamus. Iacet in tumulo Corpus Domini exanime, nostras animas eò inferamus, quæ Sacrum illud Corpus perpetuò venerentur, & cum anima corpus servare soleat, ipsæ contra ab eo servantur, & ab omni periculo liberentur. Hoc ergo supremum hujus Institutionis erit monitum, eum fore verum Dominicæ Passionis Sectatorem, qui perinde se gerat, ac si ejus anima in tumulo Domini cum eo, sacra illa syndone involuta, conquiesceret, ita ut clausa undique nihil sciret, nihil videret, nihil cogitaret, nisi Christum, & hunc crucifixum, ejus exemplar induta, ejus imbuta imagine, ei commortua, consépulta. Quod ille nobis præstet, qui tale proposuit, ad quod vitam institueremus, exemplar, Jesus Christus Dominus noster, qui cum Patre & Spiritu Sancto vivit, & regnat in sæcula sæculorum,

A M E N.